

[Adolph Sørensen.]
 initiativet til bygherren eller hans arkitekt eller ingeniør, alene af den grund, at hovedtemaet for disse møder jo skal være opklaring af de tekniske uoverensstemmelser, og det er for meget forlangt af en arkitekt eller bygherre, at han på forhånd skal erklære, at hans udbudsgrundlag er mangelfuldt.

Jeg må altså derfor endnu en gang appellere til udvalgets medlemmer — idet jeg forudsætter, at der bliver udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling — om at tage dette spørgsmål op og imødekomme organisationerne. Jeg vil gerne have lov til at understrege, at det ikke blot er håndværkets organisationer, der har frembåret disse ønsker. Man har sluttet op om dem fra Danske Arkitekters Landsforbund, fra Dansk Ingeniørforening og Dansk Ingeniørsammenslutning, der jo alle er bygherrerepræsentanter. Det kan ikke være rimeligt, at man i denne vigtige sag ser bort fra det, som det ærede medlem hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) understregede som betydningsfuldt og fik tilslutning til af handelsministeren under behandlingen af næringsloven: vigtigheden af, at erhvervsøkonomiske lovforslag i dette høje ting samler en bred tilslutning blandt erhvervsorganisationerne; dette burde også gælde i spørgsmålet om en licitationslov.

Jeg skal derfor formelt anmode om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, og forbeholde mig min stilling med hensyn til retten til at stille ændringsforslag til tredje behandling.

Axel Ivan Pedersen: Jeg kan naturligvis ikke godtage de bemærkninger, hr. Adolph Sørensen fremsatte om ledelsen af arbejdet i licitationsudvalget. Hr. Adolph Sørensen ved godt, at forhandlingerne omkring boligforliget bragte stilstand i forhandlingerne vedrørende licitationsloven, og at boligforliget indeholdt bestemmelser vedrørende denne lovgivning, hvorfor vi var nødt til at afvente det endelige resultat — og der måtte jo gå en vis tid, før man kunne få disse ting samlet sammen.

Når hr. Adolph Sørensen beklager sig over, at han ikke har kunnet få en sær-

udtalelse med i betænkningen, gør jeg bare opmærksom på, at hr. Poul Schlüter på det konservative folkepartis vegne — som aftalt i morgensens udvalgs møde i fredags — først på eftermiddagen afleverede en udtalelse på det konservative folkepartis vegne, på basis af hvilken trykkeriet gjorde arbejdet færdigt og pakkede betænkningen. Først da man er så langt, henvender hr. Adolph Sørensen sig i sekretariatet — ikke til udvalgets formand, men til sekretariatet — og søger at få dem til at sende en tilføjelse til denne betænkning ud. Jeg kan bare sige, at sekretariatet naturligvis måtte afvente besked fra udvalgets formand, før det kunne foretage ændringer i en betænkning, som udvalget havde været enig om.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal på dette sene tidspunkt fatte mig i korthed og ikke gå ind i en diskussion om alle de problemer, der er rejst. Det er længe siden, dette spørgsmål kom frem her i folketingsalen; jeg tror, jeg rejste det på mit partis vegne i 1950-51, og nu skriver vi altså maj måned 1966 — det har haft en lang vandring. Jeg synes også, det er et godt resultat, vi har nået. Jeg sagde under første behandling af lovforslaget, at hvis der var interesse for det og flertal i udvalget for at gå videre end det lovforslag, jeg havde fremsat, var jeg klar til at følge det, og det viste sig altså også, at der efter boligforliget var villighed og flertal til at gå videre, så regeringen og jeg har sådan set fået vort ønske opfyldt.

Hr. Guldborg var inde på spørgsmålet om embedsmændene både i kommunerne og i staten, som vil få et større ansvar under den nye ordning. Vi er helt enige. Men jeg tror, vi skal strække det ud til andre end blot statens og kommunernes embedsmænd; det må sådan set gælde alle. Det er en helt ny situation, der opstår. Nu skal loven jo først træde i kraft den 1. januar 1967, og jeg tror derfor, at det er rigtigt, at vi fra handelsministeriets og centraladministrationens side, når vi får tænkt det igennem, udarbejder et cirkulære, hvori vi gør dem, der skal arbejde med det fremover, opmærksom på den nye praktik, det nye system, den nye teknik, der ligger i det; det er vist, omend ikke nødvendigt, så dog